

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Sžo/142/2015
Identifikačné číslo spisu:	8014200863
Dátum vydania rozhodnutia:	16.12.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:8014200863.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobkyne: P. P. A., nar. XX.XX.XXXX, občianka Poľskej republiky, trvale bytom W., zastúpenej: V4 Legal, s.r.o., 010 01 Žilina, Tvrdého 4, IČO: 36 858 820, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa - ústredie, so sídlom 813 63 Bratislava, Ul. 29. augusta č. 8 a 10, za účasti: WEBUNG, s.r.o., 022 01 Čadca, Palárikova 76, IČO: 47 237 201, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej z 20. januára 2014 č. 14998-2/2014-BA, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 17. apríla 2015, č. k. 12Scud/17/2014-58, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove zo 17. apríla 2015, č. k. 12Scud/17/2014-58, z r u š u j e a k o n a n i e z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom zo 17. apríla 2015, č. k. 12Scud/17/2014-58 podľa § 250j ods. 2 písm. c) a d) O.s.p. zrušil rozhodnutie žalovanej zo dňa 20. januára 2014 č. 14998-2/2014-BA, ktorým žalovaná podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení odvolanie žalobkyne zamietla a potvrdila rozhodnutie pobočky v Čadci z 18. septembra 2013 č. 45108-1/2013-CA, ktorým rozhodla, že žalobkyni povinné nemocenské poistenie, povinné dôchodkové poistenie a povinné poistenie v nezamestnanosti ako zamestnancovi WEBUNG, s.r.o. od 01.04.2013 podľa slovenskej legislatívy nevzniklo. Žalovanú zaviazal na náhradu trov konania vo výške 841,96 eur.

Krajský súd po preskúmaní rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov a obsahu administratívneho spisu dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie bolo vydané na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu a tiež že je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Poukázal na § 209 ods. 4 zákona o sociálnom poistení, v zmysle ktorého povinnosťou správnych orgánov bolo uviesť, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bola organizačná zložka vedená pri hodnotení dôkazov a pri hodnotení právnych predpisov na základe ktorých rozhodovala. Z uvedených dôvodov rozhodnutie žalovanej zrušil a vrátil jej vec na ďalšie konanie s tým, že jej úlohou bude vykonať dokazovanie v rozsahu, aby nevznikli žiadne pochybnosti o mieste podnikania zamestnávateľa a

objektívne preukázanie, či žalobkyňa činnosť zamestnanca na území Slovenskej republiky reálne vykonávala.

Proti rozsudku krajského súdu podala žalovaná odvolanie, keďže napadnuté rozhodnutie považuje za vydané na základe dostatočne zisteného skutkového stavu veci a po zhodnotení všetkých relevantných dôkazov. Poukázala na článok 3 ods. 2 vykonávacieho nariadenia s tým, že dôkazné bremeno ťaží nielen Sociálnu poisťovňu, ale aj žalobkyňu, ktorá si túto povinnosť riadne nesplnila, pretože k svojmu odvolaniu a žalobe nepredložila žiadne dôkazy na podporu svojich tvrdení. Poukázala tiež na dohodu medzi poľskou inštitúciou Zakład Ubezpieczeń Społecznych (ďalej len „ZUS“) a Sociálnou poisťovňou, ktorá písomnú podobu podľa § 16 ods. 4 vykonávacieho nariadenia mať nemusí. Odvolávala sa tiež na oznámenie zo ZUS č. 220000/450/32/2013/750061214622/UBS-US zo dňa 27.11.2013, ktoré prvostupňové rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočky Čadca potvrdzuje, pretože z neho jednoznačne vyplýva, že žalobkyni bola aj zo strany ZUS určená poľská legislatíva. Z uvedených dôvodov navrhla rozsudok krajského súdu zmeniť tak, že žaloba bude zamietnutá.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu zo dňa 18.06.2015 navrhol rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť a zaviazat' žalovanú na náhradu trov odvolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10, § 246c a § 250ja O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, a to bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že konanie je potrebné zastaviť.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O.s.p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 250b ods. 1 O.s.p. žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Podľa § 246 ods. 1 vety prvej O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 57 ods. 2 vety prvej O.s.p. lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca.

Dňom určujúcim začiatok lehoty na podanie správnej žaloby v lehote dvoch mesiacov, je preto deň doručenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 250d ods. 3 O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmavania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Podľa § 221 ods. 2 O.s.p. ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prerušiť konanie, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do právomoci ktorého vec patrí.

Z administratívneho spisu vyplýva, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalobkyňa prevzala dňa 03.02.2014, ktorý je v zmysle § 57 ods. 2 O.s.p. rozhodným dňom pre plynutie lehoty na podanie žaloby. Posledným dňom dvojmesačnej lehoty na podanie žaloby v danom prípade bol utorok 03.04.2014, ktorý bol riadnym pracovným dňom. Pokiaľ teda žalobkyňa svoj návrh podľa § 249 O.s.p. podala prostredníctvom svojho právneho zástupcu osobne až dňa 04.04.2014, žaloba bola podaná oneskorene a povinnosťou krajského súdu bolo konanie zastaviť podľa § 250d ods. 3 O.s.p.

Odvolací súd preto podľa § 221 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a konanie podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil z dôvodu, že konaniu a rozhodnutiu vo veci bráni neodstrániteľná prekážka konania - oneskorené podanie žaloby na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 246c OSP v spojení s § 224 ods. 1 a s § 146 ods. 1 písm. c) OSP. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože konanie bolo zastavené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.